

Sygn. akt I UK 59/17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z odwołania A. D.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.
o zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 lipca 2017 r.,
wniosku organu rentowego o sprostowanie oczywistej omyłki w postanowieniu
Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2017 r., sygn. akt I UK 59/17,

**prostuje postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca
2017 r., sygn. akt I UK 59/17 w ten sposób, że w komparycji
postanowienia wpisuje jako imię odwołującej się „A.” zamiast
imienia „A.”.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 350 § 1 k.p.c., sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie do postanowień sądu (art. 361). Może go zastosować także Sąd Najwyższy w odniesieniu do swoich orzeczeń. Sprostowanie oczywistych omyłek, niedokładności lub błędów rachunkowych może nastąpić w każdym czasie – nie jest ograniczone terminem.

W rozpoznawanej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych pismem z dnia 7 czerwca 2017 r. wniósł o sprostowanie imienia odwołującej się, bowiem w komparycji postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2017 r.,

sygn. akt I UK 59/17 błędnie wpisano imię A., zamiast imienia A., jakie faktycznie nosi wnioskodawczyni.

Wniosek organu rentowego okazał się słuszny, jednocześnie stwierdzony błąd pozostawał bez wpływu na zapadłe rozstrzygnięcie, co skutkować musiało sprostowaniem wskazanego powyżej postanowienia.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 350 w związku z art. 361 k.p.c. oraz art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c.

aw